

GAZDASÁGI KÉRDÉSEK

A munkatermelékenység —

Hazánk az ipari termelés növekedési üteme szempontjából a világ ellenőrzési köré tartozik. Ezt az ütemet végső soron két tényező határozza meg: az ipari termelés erőssége és struktúrája, valamint az ipari munka termelékenysége.

A társadalom számára nem közbűrszerű, hogy a fenti két tényező közül melyik hat a termelés volumene növelésére irányban. Míg az ipari termelés erőssége a struktúrája menynyiségi tényező (lévén, hogy a termelés volumene növekedése egyenes arányban áll a befektetett munkával), addig a munka termelékenysége minőségi, intenzív feltételnek értékelhető, amely lehetővé teszi, hogy azonos munkamennyiség befektetésével több terméket nyerjünk. E szemszögből nyilvánvalóvá válik, hogy a munkatermelékenység növelése rendkívül fontos feladat, mert egyenes kihatással bír mindennemű tevékenység gazdasági hatékonyságára. Ezért a kérdés minden munkaközösség, minden pártszervezet figyelmének középpontjában kell állnia.

Pártunk és államunk következetesen alkalmazott szocialista iparipolitikája biztosította a munkatermelékenység magas színvonalának anyagi-technikai feltételeit. Iparvállalatainkat évről-évre mind modernebb felszereléssel látjuk el, széles körben alkalmazzák a dolgozók szakmai felkészültsége emelésének módszereit, kibontakozik a termelés és munka tudományos megszervezésére irányuló mozgalom is. Eppen ezért, szükséges, a lehetőségek teljes kihasználásának biztosításáért, — ami minden modern gazdaság feltétele —, a munkatermelékenység állandó növelése. Az alábbiakban megkíséréljük elemezni, hogyan járult hozzá a munkatermelékenység növelése az aradi Szerszámgépgyárban a termelés volumene növekedéséhez. Mint ismeretes, ez az üzem állítja elő az ország esztergapeinek több, mint 95 százalékát és így, fontos helyet foglal el a nemzetgazdaságban.

Az 1969-es év első nyolc hónapjának össztelmele és munkatermelékenysége a tavalyi év hasonló időszakához képest a következő változásokat mutatja:

— az össztelmele értéke — 112 százalék;

a hatékony gazdasági munka fő tényezője

— átlagos munkaslétszám — 113 százalék;
— egy munkásra számított munkatermelékenység — 99,1 százalék;
— a munkanap átlagos időtartama — 104,9 százalékos.

Mint pozitív tény ténykönyvelhetjük el az össztelmele 12 százalékos növekedését. Nem tartjuk azonban helyesnek, hogy ezt a növekedést fokozott munkafordítással érték el. A fokozott munkafordítás megmutatkozik az átlagos munkaslétszám 13 százalékos növekedésében. Ezzel egyidőben a munkatermelékenység nem emelkedett, de 0,9 százalékkal alacsonyabb az előirányoztnál.

Véleményem szerint az igazgató bizottság nem törekedett arra, hogy megtalálja és alkalmazza azokat az intézkedéseket, amelyek a létező emberi és technikai erőforrások hatékonyabb kihasználását, a munkatermelékenység növelését biztosították volna. Hanem a könnyebb megoldást választotta, — amely azonnali eredményeket hoz — vagyis több munkást alkalmazott.

A munkatermelékenység elméleti elemzése újabb érdekes adatokhoz vezet. Látszatra a színvonal mintegy 0,9 százalékkal csökken. Ez derül ki a fenti táblázatból. A valóságban azonban a munkatermelékenység ennél jóval nagyobb visszaesést mutat, mert ha a termelés növekedését órában és munkásoként számítjuk ki, — ami pontosabb tükrözi a valóságot — az 4,9 százalékkal maradt a tavalyi év szintje alatt. A differenciát a munkanap átlagos időtartamának meghosszabbításával fedezték. Más szóval, a túlórák felhasználása érezhetően befolyásolta a munkatermelékenységet és egyben hozzájárult a munkatermelékenységhez.

zárultt ahhoz, hogy némileg csökkenjen a munkatermelékenység színvonaláról.

Ilyen körülmények között, véleményem szerint, szükségesnek mutatkozik a munkatermelékenységi mutató alapos elemzése, az erre ható tényezők pontos meghatározása, hogy megállapítsák milyen intézkedésekre van szükség. Ezek az intézkedések elsősorban a munkafordítással való takarékoskodást kell, hogy céllozzák.

A munkatermelékenységről szólva, Nicolae Ceaușescu elvtárs a X. pártkongresszuson előterjesztett jelentésben rámutatott: „...a probléma gazdaságunk számára különleges jelentőségű, a továbbiakban is intézkedni kell a fejlett technika és technológia bevezetéséről, a munkaerő képzéséről és továbbképzéséről, a normák tudományos megalapozásáról, a munkaidő teljes és produktív kihasználásáról és a fegyverem erősítéséről minden részlegen és munkahelyen”.

Pártunk vezetősége pontosan megjelölte tevékenységünk irányvonalát. A pártszerveknek és szervezőknek, az igazgató bizottságoknak mindennapi munkájukban ezt az irányvonalat kell megvalósítani, oda kell hatni, hogy a munkatermelékenység színvonalának állandó emelésével biztosítsák a gazdasági tevékenység hatékonyságát.

TODUTA GHEORGHE, az RKP Arad megyei bizottsága gazdasági bizottságának közgazdásza

- Helyiipar vagy nagyüzem?
- Későn indultak a szakmai tanfolyamok
- Zökkenők az exportterv körül
- Milyen évvégi eredményekre számítanak?

Municipiumunk egyik megyei rangú helyiipari vállalata — az Electrometall — már rég „kínított a gyermekcipőből”. A sajátos feladatok elvégzése mellett ugyanis nemcsak együtműködik a közép- és nagyvállalatokkal, (például a Vagongyárral), hanem idén maga is „kínított” munkát az egyik üzemnek. Joggal vetődik fel tehát a kérdés: helyiipari vállalat-e ez az egység vagy nagyüzem? Munteanu Vasile közgazdász, a

tervezőbizottság főnöke adott választ a kérdésre: — Igaz, egyre több kollaborációt vállalunk, de ez nem jelenti azt, hogy egységünk elvesztí helyiipari jellegét. Az is igaz, hogy bizonyos mellékalkatrészeket megrendelünk a megadott IMU-tól, de ezt a megoldást nem mi választottuk, hanem az Állami Tervezhivatal. Sajnos, ez az együtműködés eddig nem bizonyult gyümölcsözőnek. Készen állunk a szállítási

a talaj felső rétege kiszáradt. Ez negatív befolyással a gyökérzet növekedésére és így a növények nem tudták kellőképpen kihasználni a talaj tápanyagait. E jelenség a buza kritikus fejlődési időszakára esett, amikor több nedvességet kellett volna szelnie. A vízhiány miatt a termés is csökkent a nem öntözött területeken.

Eddigi tapasztalataink alapján a búza még az ősz folyamán szükséges öntözni, főként a száraz, szeles vidékeken. A fél sztyepp és sztyeppes országterületeken ősszel a talaj nedvessége nem elegendő. Emiatt a magvak nem csíráznak kellőképpen, a kikelés később, a fejlődés gyenge.

Ősszel vizitárlételek öntözést alkalmazunk. Hektáronként 300–500 köbméter vizet számítva, ami 60–80 centiméter mélységig áztatja be a talajt. Így lehetőség van a talaj nedvességének pótlására, a fejlődésére, a buzára. A öntözéses búzatermesztés fővetelmesebb agrotechnika követel. Olyan elővetelmelek után kell földbe juttatni a búzát, melyek korán lekerülnek s így jó magányt készíthetünk. Ilyen elővetelmek a szója, zöldségfélék, búzák, korai hibrid kukorica stb., melyek után még augusztus utóján, szeptember elején felszabadul a bevetendő terület.

Mivel az öntözéssel több tápanyag használatra kerül fel, ezért szükséges a legnagyobb hatásfokú műtrágya alkalmazása. A műtrágyázásnál tekintetbe kell venni a föld tápanyagait, nedvességét, a bevetést, az öntözés lehetőségét és a buza fiziológiai életfeltételeit is. Fel-

PANKOTÁN

Konkrét és hatékony politikai tevékenységgel segítik az őszi munkákat

kezdték meg a 120 hektár napraforgó betakarítását. A szövetkezet elnöke, Motorca Ioan és a mérnök, az állították: a növény még nem elég érett és ezért nem kezdtek meg a betakarítást. A valóságban pedig csak néhány parcellán nem lehetett dolgozni.

A pártbizottság által végzett ellenőrzés során fény derült arra is, hogy a pártokai termelőségvetkezet vezetőtanácsa (elnök Voștinaru Gheorghe) indokolatlanul elhanyagolta a gépesítők tevékenységének ellenőrzését és irányítását. Ennek következtében a gépesítők

nem használták ki a traktorok teljes kapacitását. Ilyképpen egy hét leforgása alatt a szilószámla dolgozó két traktor teljesítményét kéthárom nap alatt is el lehetett volna végezni. Az említett foglalkozások megszüntetése érdekében a pártbizottság felkérésre vonta mindkét termelőségvetkezet vezetőit és szakembereit. Szeptember 25-én munkaidőben elemezték az őszi munka ütemét. Ez alkalommal elhatározták, hogy valamennyi traktor napközben a napraforgó és kukorica betakarításánál, valamint a gabona vetésén

dolgozik, este pedig meghosszabbított munkában szántanak. A hozott intézkedések eredményeként bizonyultak. Magyarán például már befejezték a magyárlókesztést és a 415 hektár búzából eddig közel 200 hektárt vetettek el. Meggyorsult a munkálatok üteme, a tőrest és a napraforgó betakarítását illetően is mindkét termelőségvetkezetben.

— Október 5-ig Magyarán szeretnénk befejezni a vetést. Így lehetővé válik a traktorok átcsoportosítása Pankotára. Ezáltal 10-ig itt is magyárlókesztés lesz, — jegyezte meg Groza Mircea elvtárs.

A pártokai városi pártbizottság által kifejlesztett politikai munka eredményeként bizonyul. A továbbiakban, hogy személeteség nélkül helyezzék biztonságba az idei termést és optimális időben juttassák a földbe a jövő évi kenyérgabona magját. Ha továbbra is ilyen felelősséggel vezetnek és irányítják a gazdasági tevékenységet, akkor a várt eredmények sem maradnak el.

Ütemesebbé kell tenni a termelést

att több mint 5 millió lej értékű nominalizált árut nem realizáltakunk.

— Tehát lemaradtak a tervvel?

— Nem, de csak sok fejtőre, gond arán teljesítettük. Minden hónapban „szaladgáltunk” különböző kisebb megrendeléseket, hogy lefedezzük kapacitásunkat.

— Általában előnyös-e a helyiipar számára a közép- és nagyvállalatokkal való együttműködés?

— Erre nem adhatok egyértelmű választ. Előnyös, mert egyre nagyobb sorozatú és értékű feladatokra vállalkozhatunk. Ezenkívül a megrendelő biztosítja a nyersanyagot, de éppen e téren merülnek fel „menet közben” problémák. Gyakran más méretű vagy minőségű anyagot küldenek, mint amit a műszaki dokumentáció előír. Ilyenkor kezdődnek a viták, az ármódosítások stb. Persze mindemellett lényeges szempont, hogy szük-

séges az együtműködés. A cél — és ez világlik ki a X. pártkongresszus dokumentumaiból is —: tovább fejleszteni a kollaborációt.

Szeptember utolsó napjaiban jártunk az Electrometallnál. Akkor megbeszélte az előző hónap eredményeit voltak ismeretek. Megtudtuk, hogy az egység teljesítette a terv főbb mutatóit (globális termelés 100,56, ártelmele 100,9, munkatermelékenységi feladat 101,69 százalékos stb.). Más kérdés, hogy az ütemességgel nem dicsekedhetünk. Általában a hónap első két dekádjában „döcögött” a termelés, majd az utolsó dekádkban hajráztak. Különösen érvényesek a megállapítások az év elejére, de annak derekán is becsúszott ilyen hiba. Júliusban például a késztermék több, mint felét a hónap utolsó 5 napjában adták át a raktárnak.

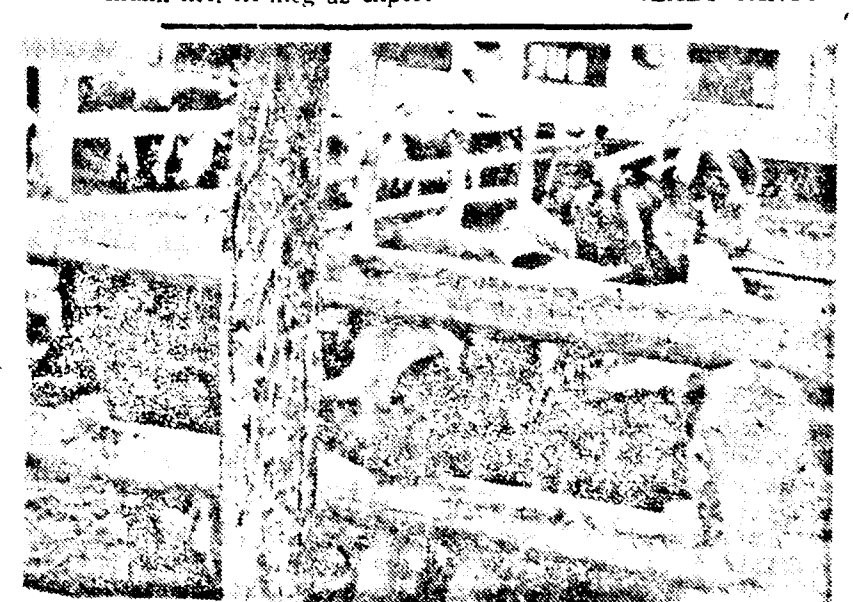
Nem vitatjuk most azt, hogy mennyiben befolyásolták az ütemességet az objektív vagy szubjektív tényezők, hiszen — mint ez az augusztusi eredményekből kitűnik — a hozott intézkedések ekkor már éreztették hatásukat. Augusztusban már csaknem (!) sikerült teljesíteni a dekadterveket is. Persze nem halgathatjuk el azt a tényt, hogy noha már az év elején szakmunkás hiánnyal küzdöttünk, csak júniustól szervezték két szakmai tanfolyamot a munkahelyen (egyenként 26 személy részvételével). Petcut Gheorghe mérnök, a vállalat igazgatója a késedelmet azaz indokolta, hogy nem kaptak pénzt a tanfolyamok megszervezésére. Ezért feleltesszük szervezőket, a Megyei Igazgatóságot illeti bírálát.

Szólunk kell itt még az export-

tervről is, pontosabban annak nem teljesítéséről. Ebben az évben ugyanis az Artizanat külkereskedelmi vállalat 25 ezer darab összesen, ható halászcipőket rendelt az Electrometalltól. Eleinte a nyersanyagbeszerzéssel küszködtek, később az Artizanat „lefújta” a rendeltet. Azzal, hogy nem mondott le a szerződésről, csak hónapról hónapra halasztotta átvetelüket. Ezért kénytelenek voltak bankhitelt kérni, ami természetesen ellenőrzés alatt volt. Megtudtuk, újra megkezdtek a szerződés teljesítését a remélhetőleg az év hátralévő részében nem fűgesszük fel az átvetélt. Mindezekkel kapcsolatban csupán annyit kívánunk megjegyezni: jó lenne, ha az Artizanat a jövőben csak olyan termékeket rendelne, amelyekre biztosítva van a vásárló is. Ezt a felelős szerveknek kell megkövetelni tőlük, hogy a hatáskörükbe tartozó egységeknél ne forduljanak elő ilyen zavarok.

A vállalat igazgató bizottsága, a megyei felelős szervek közreműködésével a hónap számításokat végezték. Felmérték a hátralévő időszak tennivalóit és lehetőségeiket. Arra a megállapításra jutottak, hogy teljesíthető egész évi tervük és a főbb mutatóknál megvalósíthatják tervben felüli kötelezettségvállalásaikat is. Felül kell vizsgálni a vállalat belső szervezését, mert most, miután többnyire elhárították az objektív akadályokat, az ütemes termelést csak így valósíthatják meg. S gondolniuk kell a jövőre is, hiszen 1970-ben a vállalatnak nem kevesebb mint 11,5 százalékkal nagyobb a terve, mint idén volt.

SZABÓ JÁNOS

A gondozók lelkiismeretes munkájának eredményeként szépen fejlődnek a borjak a Mureșul állami mezőgazdasági vállalat újradí állattenyésztő telepén.

Szorgos munka a November 7 gyár üzemi laboratóriumában.

A FÖLD HALÁS csak szeretni kell

Az öntözéses búzatermesztésről

A X. pártkongresszus dokumentumai előírják, hogy a gabonatermesztésnek 1975-re el kell érnie a 17,5–18,5 millió tonnát. E termelésnövekedést a hektáronkénti átlaghozam szintelen fokozásával kell elérni és nem a terület növekedésével. Nemzetgazdaságunk megköveteli, hogy a jelenlegi gabonatermesztési terület csökkenjen az ipari növények, zöldségfélék javára, de növelni kell a gabonafélék globális termését.

Következésképpen meg kell változtatnunk az öntözési terv előirányzatát, melynek értelmében 1975-ben körülbelül 2,5 millió, 1980-ban pedig 3,5–4 millió hektárra emelkedik az öntözött terület.

A magasabb hektáronkénti búzatermés elérésére jelentős és biztos tartalékok kínálkoznak az öntözéses művelés révén. E módszerrel elérhető a 4–5 ezer kilós átlagtermés is, annál is inkább, mert rendelkezünk megfelelő műszaki-anyagi alappal. A termelési övezetek figyelembevételével, a legmodernebb agrotechnikai módszerek alkalmazásával és felhasználva a kísérleti állomások hasznos gyakorlati tapasztalatait, megvalósíthatók a nagy átlagter-

mések. Előirányzat szerint a jövőben a búzaválasztott terület 20–25 százaléka műveljük öntözéses módszerrel. Ennek alapján észszerűen használhatjuk ki a földterületet, s belterjes gazdálkodást alkalmazhatunk. Egyrészt, mert két termést érhetünk el évente ugyanazon a földterületen, másrészt mert a művelési módszerrel megvédjük a földet a vegetációs periódusban. Így a talaj nem veszt tápelektől és nem fejeget a nyári vizzáradás nyomán fellepő másodlagos szikesedés sem.

Mint már említettük, az öntözéses termelés gazdaságosabb, hiszen a földterületünk, ennek termőképességét. Ugyanakkor két termés elérésével — mint, ahogyan azt Nicolae Ceaușescu elvtárs, pártunk főtitkára hangsúlyozta — lényegesen gyarapítani lehet a mezőgazdasági területet is. Ez az egyedüli lehetőség, melynek révén növelhető a termőföld terület.

Fejlődő mezőgazdaságunkban a buza belterjes művelésének kiter-

jesztésében komoly feladatok hárulnak a kísérleti állomások szakembereire is. A mezőgazdasági tudományos munkák és kísérletek a termés növekedésének fő tényezői.

Most az ősz folyamán fektetjük le a jövő évi — ötéves tervünk utolsó esztendője termésének alapjait, 1970-ben megyei viszonylatban meg kell valósítani a 2100 kilós átlag búzatermést. Ez nemcsak elérhető, de túl is teljesíthető.

A következőkben bővebben szeretnénk foglalkozni a buza öntözéses termelésével, mely az egyedüli biztos út a nagy átlaghozam eléréséhez. Az öntözött területek vizsárlatával sokkal nagyobb, s e jellegzetesség — a többi tényezővel összhangban — pozitívan befolyásolja a talaj tápelekteljesítményét.

A szakemberé a szó

A buza öntözéses művelésének előfeltétele már ebben az évben is észlelhetők, noha az időjárás is elegendő bővelkedett csapadékkal. Majusban azonban az idő száraz, szeles volt. Ennek következtében

